

15 Φεβρουαρίου 2015

Λόγοι και διδαχές του Αγ. Ανθίμου της Χίου († 15 Φεβρουαρίου 1960)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Από το πλήθος των Λόγων - Διδαχών τον αγίου Γέροντος παραθέτουμε μερικές χαρακτηριστικές ρήσεις του.

Η εξομολόγησις εἶναι το δεύτερον βάπτισμα. Καὶ καθὼς γίνεται καθαρὸς ὁ ἄνθρωπος, ὅταν βαπτισθεῖ, ἔτσι καὶ ἡ καθαρὰ εξομολόγησις ξαναβαπτίζει τὴν ψυχὴν, ἡ δὲ χεὶρ τοῦ πνευματικοῦ, τὴν ὁποία θέτει εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ, τοῦ

μεταδίδει την θείαν χάριν, για να τον φωτίζει, να τον αγιάζει και να τον στηρίζει και να τον ενδυναμώνει.

Το θέλημά σας ποτέ να μην το κάμνετε, αδελφές, διότι δεν θα προοδεύσετε ποτέ σας.

Η προσευχή είναι ο καθρέπτης της ψυχής. Όπως μέσα στον καθρέπτη βλέπει ο άνθρωπος τι λογής είναι η μορφή του, έτσι και με την προσευχή, όταν είναι θερμή και ειλικρινής, αποκαλύπτεται ο εσωτερικός άνθρωπος. Ποιος είσαι, η προσευχή θα σου το δείξει.

Το καλόν ούκ έστι καλόν, εάν μη καλώς γένηται. Αν πηγαίνης εις την εργασίαν από φόβον η αν κάμνης υπομονήν από εντροπήν η αν σιωπάς από θυμόν και υπερηφάνειαν, αν πηγαίνης εις την υπηρεσίαν με γογγυσμόν και όχι με ευχαρίστησιν, αν πηγαίνης εις την ακολουθίαν με αμέλειαν και ανορεξία, αυτές τις αρετές που γίνονται χωρίς ευχαρίστησι και καλή διάθεσι τις πετάς μέσα σ' ένα παλιοκάλαθο.

Δεν υπάρχει άλλο κακό χειρότερο από το κακό του θυμού, της παρακοής, της υπερηφάνειας, της ζήλειας, της κατακρίσεως και του μίσους. Αυτά τα πάθη μαραίνουν την ψυχήν, σκοτίζουν τον νουν, αφανίζουν την ευφυΐαν και κάθε είδος αρετής από τον άνθρωπον και φυγαδεύουν την θείαν χάριν.

Ενδομύχως, μέσα στο βάθος της καρδιάς σας, να θέσετε το: «οίμοι του αθλίου». Όταν ακούη αυτό ο διάβολος, φεύγει μακριά. Αυτός κάμνει την κατοικία του, όπου είναι η υπερηφάνεια, η κενοδοξία, η ανθρωπαρέσκεια, το μίσος, ο φθόνος, η κακία, η πονηρία.

Της μετανοίας τα δάκρυα θα μας σώσουν. Τα δάκρυα αυτά που θα χύσης, θα σου λογισθούν μαρτυρικό αίμα.

Εκείνο το «γιατί» και εκείνο το «εγώ» που έχουμε, αυτά είναι η καταστροφή μας.

Διά να λάβη κανείς την χάριν του Αγίου Πνεύματος, πρέπει να υποφέρει πολύ, να κοπιάση, να αγωνισθή. Μη νομίσωμεν ότι με τα αναπαυτικά, με τα χαρμόσυνα, με τα καλά φαγητά και με τα καλά φορέματα θα λάβωμεν την χάριν του Θεού.

Εγώ 65 χρόνια πολεμώ ο δυστυχής και γυρεύω να εύρω τον Χριστόν, να τον παραλάβω και δεν ημπορώ. 40-41 χρόνια είναι που είμαι ιερέυς και ποτέ, μα ποτέ. ούτε μια φορά δεν ελειτουργήσα αξίως. Λεν έλαμψε ποτέ μια θεϊκή χαρά μέσα στην καρδιά μου και λέγω ίσως εσείς αξιωθήτε να κυματίοι το φως της χάριτος του Χριστού μέσα σας.

Η στοργή του πνευματικού πατρός είναι πολύ ανωτέρα από την του σαρκικού. Διότι πολλάκις ο σαρκικός πατήρ μπορεί να σε παραδώση στην Κόλασι, ενώ ο πνευματικός πατήρ έχει να σε πάη εις ζωήν αιώνιον.

Διά να έλθη το Πνεύμα το Άγιον να κατοικήση μέσα μας, πρέπει πρώτα να καθαρίσωμεν το εσωτερικόν μας με την ταπείνωσιν.

Εάν η ταπείνωσις και η υπακοή δεν είναι ενωμένες, ποτέ δεν διορθώνεται ο άνθρωπος.

Με όσα έπαθε – εκουσίως – ο Κύριος έδωσε εις ημάς παραδείγματα σιωπής, υπομονής, καρτερίας, αγάπης...

Η σιωπή είναι η καλύτερη αρετή.

Η σιωπή είναι η μητέρα όλων των αρετών. Σιωπάτε, γέρνετε το κεφάλι σας και

λέτε την ευχήν μέσα στην καρδίαν σας.

Φύλαξε τη γλώσσα σου, φύλαξε τους οφθαλμούς σου, φύλαξε την ακοή σου· δεν μπορεί να σε πειράξη ο σατανάς.

Εμείς οι μοναχοί τρία τινά είναι εκείνα, τα οποία οφείλομεν να φυλάξωμεν: να κάμνωμεν τον κουφό, τον τυφλό και τον βουβό. Αυτά τα τρία είναι το έργον του μοναχού. Η σωματική εργασία είναι πάρεργον. Το έργον μας είναι να κλείσωμε τα μάτια μας, τα αφτιά μας και το στόμα μας, για να μπορέσωμε να περάσωμε τας διαφόρους περιστάσεις της ζωής μας.

Σιώπησε, για να αποφύγης και τις ταραχές και τα σκάνδαλα και πάντα τα κακά. Σιώπησε, για να σου αποκαλύψη ο Θεός τα μυστήρια.

Δεν υπάρχει μεγαλύτερον σημείον ασεβείας και ανευλαβείας από το να ομιλή κανείς μέσα στην εκκλησίαν. Όλα αυτά τα προκαλεί, τα ενεργεί ο σατανάς, διά να μην αφήση τον άνθρωπον να ωφεληθῇ και να καρπωθῇ τους λόγους της εκκλησίας.

Η προσευχή θα φέρη την διόρθωσιν, την ειρήνην, τον αγιασμόν. Διά της προσευχής θα ἔλθῃ ἡ θεία χάρις να βοηθήσῃ την ψυχὴν, ἡ οποία κινδυνεύει ἀπὸ τας αἰτίας των παθῶν.

Όταν ἔχῃς τον θάνατον στον νου σου, ο,τι και να σου κάνουν το υπομένεις και πάντα κερδισμένη είσαι. Εάν ἔχωμεν τον θάνατον στον νουν μας είναι σαν να είμεθα μέσα σε πύργο κατασφραγισμένον, με πολλά προφυλακτικά μέσα, και δεν μπορεί κανείς να κλέψῃ τα σκεύη μας.

Δεν μας χρειάζονται νηστείες πολλές, δεν μας χρειάζονται αγρυπνίες πολλές και εξαντλητικές. Μας χρειάζεται κυρίως ἡ ταπεινοφροσύνη. Όλα τα ἄλλα θα ἔλθουν, και οι προσευχές και οι γονυκλισίες.

Γι' αυτό και εμείς να μη παύσωμεν να τρέχωμεν και να παρακαλούμεν την Παναγία μας. Εκείνη είναι η σωτηρία όλου του κόσμου. Εκείνη είναι η ολόφωτη λαμπάδα που λάμπει και φωτίζει με την λάμψιν της όλην την οικουμένην. Όταν τρέξωμεν κοντά της με πίστι, με ευλάβεια, με αγάπη, δεν θα μας απορρίψη ποτέ.

Καθώς δεν μπορεί να ζήση ο άνθρωπος χωρίς ψωμί και νερό, ούτω πως και δίχως προσευχή δεν μπορεί να ζήση η ψυχή.

Η προσευχή είναι η στερεά τροφή της ψυχής

Εάν ο Χριστός σε ιδή ότι θέλεις να σωθής, θα σε βοηθήση να το επιτύχης.

Αν δεν φροντίσωμε να βγάλωμε τον σατανά από την καρδιά μας, θα μας βγάλη αυτός από τον Παράδεισον.

Η παρακοή, η υπερηφάνεια, η κατάκρισις, η κατηγορία, ο φθόνος, το μίσος, η ζήλεια, αυτά να μην υπάρχουν, διότι είναι ο αφανισμός της ψυχής.

Χαρά μεγάλη γίνεται εις τους ουρανούς, όταν σωθή μία και μόνη ψυχή• φαντασθήτε για πολλές• διότι γι' αυτήν την ψυχήν, γι' αυτές τις ψυχές, εθυσιάσθηκεν ο Υιός του Θεού, ο Χριστός μας.

Τα ευλογημένα λίγα είναι απέραντα και πολλά• τα ανευλόγητα είναι κατηγορημένα.

Η υπακοή και η ταπεινοφροσύνη μαζί θα γίνουν μία ωραία και ευωδιαστική ανθοδέσμη, την οποία θα κρύψετε μέσα στην καρδιά σας και θα την φρουρήτε, για να την παρουσιάσετε εκείνην την ημέραν εις τον Βασιλέα των βασιλευόντων, τον Χριστόν.

Όταν υπακούσης, όταν υπομένης, όταν ταπεινώνεσαι, θα ελκύης περισσότερο την αγάπην του νυμφίου σου Χριστού.

Πηγή: Αγίου Ανθίμου της Χίου, Διδαχές Πνευματικές - Άρτος Ζωής, Επιμέλεια: Αντωνίου Ν. Χαροκόπου, τόμος Τρίτος, Ιερά Μονή Παναγίας Βοηθείας Χίου, Αθήναι 2007